

## *Bemærkninger til lovforslaget*

### *Almindelige bemærkninger*

Lovforslaget er en udmøntning af et af punkterne i fiskeriministerens redegørelse af 28. januar 1992 til Folketinget om fiskeripolitikken. Redegørelsen indeholder et forslag om at tilnærme beskatningen af fiskere til beskatningen af søfolk som led i forbedringen af fiskerierhvervets økonomiske situation.

Med den gældende skattelovgivning beskattes fiskere efter samme regler som andre skatteydere. Fiskere er således ikke omfattet af de lempelige beskatningsregler, som gælder for sømænd. Fiskernes særlige arbejdsvilkår ved arbejde på havet kan imidlertid på mange områder sidestilles med sømændenes, herunder specielt, at erhvervets udførelse ofte kræver ophold borte fra hjemmet i længere perioder.

På denne baggrund foreslår regeringen, at beskatningen af erhvervsfiskere tilnærmes beskatningen af sømænd, som sejler i nærfart.

Efter disse regler er sømænd i nærfart berettiget til et særligt fradrag, som er indkomstafhængigt. Fradraget træder i stedet for en række ligningsmæssige fradrag.

Det foreslås, at såvel selvstændige som ansatte fiskere, som er registrerede erhvervsfiskere efter reglerne i saltvandsfiskeriloven, kan vælge at fradrage 190 kr. pr. påbegyndt havdag. Fradraget kan kun regnes for de dage, som indgår i fangstture af mindst 24 timers varighed. En fangsttur anses for afbrudt ved ophold i havn eller på land. Herved vil ordningen kun omfatte fiskere, som er på havet i længere tid ad gangen. De kystfiskere, som sejler ud og kommer hjem samme dag, har arbejdsvilkår, der ikke afviger væsentligt fra personer med arbejde i land. Disse personer holdes derfor uden for fradragsordningen.

Hensigten med at indrømme fradrag pr. havdag i stedet for et indkomstafhængigt fradrag er, at fiskerne herved får adgang til fradrag i forbindelse med enhver fangsttur af længere varighed, selvom den ikke indbringer den forventede fangst/indtægt. Endvidere må det antages at være lettere for fiskerne at forskudsregistrere fradraget på grundlag af antallet

af forventede havdage fremfor at forskudsregistrere fradraget på grundlag af forventet indtægt.

Fradraget skal – også for de selvstændige fiskere – være et ligningsmæssigt fradrag, som kan foretages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Fradragsværdien er ca. 52 pct. i en gennemsnitskommune. Ligesom for sømændene foreslås en maksimumgrænse for det årlige fradrags størrelse. Fiskernes fradrag kan således højst udgøre 41.800 kr. årligt svarende til 220 havdage pr. år. Fradraget begrænses ikke af grundbeløbet på 3.000 kr. årligt (3.500 kr. i 1992) i ligningslovens § 9, stk. 1.

Det er hensigten, at ordningen skal notificeres til EF i medfør af EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, før loven kan træde i kraft.

### *Administrative konsekvenser*

Forslaget skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for skattemyndighederne.

### *Provenumæssige konsekvenser*

Forslaget skønnes at medføre et provenutab på ca. 50 mill. kr. årligt. Det er herved forudsat, at omkring 3.600 fiskere med et gennemsnitligt årligt antal havdage på 180 bliver omfattet af forslaget.

Kommunernes andel af provenutabet skønnes at udgøre knap 30 mill. kr., og vil primært berøre kommuner med et betydeligt fiskerierhverv.

For finansåret 1993 skønnes provenutabet at udgøre ca. 50 mill. kr.

Det er en forudsætning for forslagets gennemførelse, at der under forhandlingerne om finansloven for 1993 vil blive anvist et beløb til finansiering af provenutabet.

### *Spaltehenvisninger*

Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 347 af 14. maj 1992, jf. Folketingstidende 1991-1992, sp. 7636, 8102, 9653 og 9750; tillæg A sp. 5935.

Personskatteloven er senest ændret ved lov nr. 234 af 8. april 1992, jf. Folketingstidende 1991-1992, sp.